3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Proto jsem vyhlásil Mimořádné jubileum Milosrdenství jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila věřícím vydávat silnější a účinnější svědectví.

Papež František

Úvodní slovo

Milí farníci,

již brzy začne Svatý rok Milosrdenství a Svatý otec František umožnil otevřít svaté brány i v jednotlivých diecézích. Na třetí neděli adventní, kdy bude otevřena Svatá brána Milosrdenství v římské katedrále, mají být slavnostně otevřeny brány i v katedrálách po celém světě. K tomu nám poslal pozvání náš biskup Vojtěch, které dále přetiskujeme. Upozorňuji na to, že v tento den nebudou ve vnitřním Brně, a tedy ani v našem kostele, dopolední bohoslužby: všichni jsme pozváni na Petrov.

(Kdo jste žádali o mši svatou na Váš úmysl, nepřijdete o ni, ale budeme na tyto úmysly sloužit mši při otevření Svaté brány na Petrově.) Prosím, přijměte toto pozvání do katedrály, pomůže to nám všem uvědomit si, jak mimořádnou událost budeme prožívat.

Váš farář Jan Mráz

Slovo otce biskupa Vojtěcha

k zahájení Svatého roku Milosrdenství

Milé sestry, milí bratři,

v úterý 8. prosince 2015 bude v Římě zahájen Svatý rok Milosrdenství. Papež František v tento den slavnostně otevře Svatou bránu v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Jak sám říká: jde o „bránu Milosrdenství a každý, kdo tudy vstoupí, bude moci zakusit lásku Boha, který potěšuje, odpouští a dodává naději“ (pozn.: bula Misericordiae vultus, čl. 3).

Mimořádný Svatý rok Milosrdenství se má slavit nejen v Římě, ale i ve všech místních církvích. Papežem je nabídnuta možnost otevřít Svatou bránu i v jednotlivých diecézích, a to především v katedrále, ale i v dalších významných svatyních. V naší diecézi bude těchto bran celkem pět.

Svatý rok Milosrdenství v naší diecézi zahájíme v neděli 13. prosince 2015 pontifikální bohoslužbou v katedrále sv. Petra a Pavla, která bude spojena s převzetím Betlémského světla. Po zahájení v Denisových sadech v 9:00 hodin vyjde ke katedrále slavnostní průvod a po obřadu otevření Svaté brány a slavnostním vstupu do chrámu bude mše svatá pokračovat obvyklým způsobem. Méně slavnostním způsobem budou otevřeny i další čtyři brány v diecézi, a to:

- v kostele sv. Anny v Žarošicích (obřad otevření Svaté brány proběhne ve středu 16. prosince v 18 hodin),
- v kostele Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří (obřad otevření Svaté brány proběhne v pátek 18. prosince v 18 hodin),
- v kostele sv. Kříže ve Znojmě (obřad otevření Svaté brány proběhne v sobotu 19. prosince v 10 hodin)
- a v bazilice Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou (obřad otevření Svaté brány proběhne v neděli 20. prosince v 9 hodin).

Všechna tato místa se mají stát příležitostí setkat se s Boží milosrdnou láskou. Ve jmenovaných kostelích bude posílena zpovědní služba, protože po splnění obvyklých podmínek je zde možné celoročně získávat plnomocné odpustky.

Řadu aktivit nabízejí také otcové pallotini, kteří působí u kostela Božího milosrdenství a sv. Faustyny ve Slavkovicích a jejichž posláním je šíření úcty k Božímu milosrdenství. Jsou také iniciátory projektu Nikodémova noc, který již překročil hranice České republiky (www.nikodemovanoc.cz).

Milé sestry, milí bratři, svatý rok Milosrdenství, který se před námi otevírá, je naší velkou šancí.

Nebojme se prosit Boha a nebojme se očekávat zázrak proměny našeho života. Zázrak, který z nás sejme okovy a pouta, jimiž jsme drženi v otroctví zla. Zázrak, který zasype propasti mezi mnou a Bohem, zboří zdi mezi mnou a druhými, a který mně umožní lépe přijímat a naplňovat mé poslání, ať už je jakékoliv.

Nebojme se Bohu říct: Chci ti zcela patřit, všechno, co mám, je tvé, nalož s tím podle své vůle. A on do našich nejistot, obav a strachu vstoupí se svou láskou a odpuštěním. Závislost na něm – na rozdíl od jakýchkoliv jiných závislostí, které člověka dnes zotročují, vede ke svobodě. Ke svobodě Božích dětí.

Vybízím vás proto všechny k poutím ke Svatým branám a věřím, že se Svatý rok Milosrdenství může stát velkou příležitostí a velkým darem pro každého z nás i pro celou naši diecézi.

K požehanému prožití Svatého roku Milosrdenství Vám všem ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch

DODATEK PRO BRNĚNSKÉ FARNOSTI

Sdečně vás všechny zvu ke společnému prožití slavnosti otevření Svaté brány v hlavním chrámu brněnské diecéze – v katedrále sv. Petra a Pavla.

Začátek této slavnosti je v neděli 13. prosince 2015 v 9:00 hodin v Denisových sadech pod Petrovem, odkud vyjde po zahajovacím obřadu průvod do katedrály.

Kromě ranních bohoslužeb (nejpozdější se začátkem v 7.30 hodin) budou v tento den dopolední mše v centru města Brna zrušeny, aby měli i Vaši kněží možnost zúčastnit se této výjimečné události. Jde konkrétně o tyto kostely:

- kostel sv. Jakuba,
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně,
- kostel sv. Augustina,
- kostel sv. Janů (minorité),
- kostel sv. Marie Magdaleny,
- kostel sv. Michala,
- kostel Nalezení svatého Kříže (kapucíni),
- kostel Nanebevzetí Panny Marie (jezuité),
- kostel Neposkvrněného početí Panny Marie na Křenové
- a **kostel sv. Tomáše**.

V modlitbě Vás provází

Váš biskup Vojtěch

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Výroba adventních věnců.** Tak jako každý rok i letos, bychom vás rádi pozvali ke společnému vyrábění adventních věnců, které

proběhne v sobotu 28. 11. 2015 od 14 hodin na faře na Lidické 6. Větve budou k dispozici. Ostatní potřebné materiály na výrobu adventních věnců tj. dekorační ozdoby, mašle i svíčky budou k dispozici v omezeném množství.
Těšíme se na vás
Víťa Mikešková a Saša Řezníčková

• **Tradiční zdobení perníčků** se uskuteční v neděli 29. 11. 2015 od 15 hodin na faře (Lidická 6). Zveme všechny děti, jejich doprovod i mládež.

• **Mikuláš navštíví děti z naší farnosti** letos poměrně záhy – již ve středu 2. prosince 2015 na konci večerní mše svaté pro děti. Před touto mší odpadne obvyklý program pro nejmenší přede mší svatou. Zveme všechny děti k účasti na této mši v 17:30 hodin a těšíme se na společnou radost z obdarování.

• **V neděli 6. prosince v 15 hodin** se koná na Petrinu na ulici Veveří 15 mikulášská besídka pro starší děti. Srdečně zveme i rodiče. Prosíme, přineste si s sebou přezůvky.

• **Výroba vánočních ozdob** na stromy dětí bude probíhat ve středu 9. 12. a 16. 12. od 16 hodin odpoledne v zákristii kostela. Zveme menší i větší děti i jejich rodiče k účasti na předvánočních přípravách.

• **Zdobení dětských stromečků** v kostele se pak uskuteční ve středu 23. 12. 2015 PŘED „dětskou“ mší svatou, od 16:45 hod (v kostele i v zákristii)

• **Zavčas upozorňujeme na předvánoční příležitost ke svátosti smíření:** kromě obvyklých časů před bohoslužbami budeme zpovídat ve čtvrtek 17. 12. a v pátek 18. 12. od 15:30 do 18 hodin (kromě mše svaté alespoň dva kněží), a od pondělí 21. 12. do středy 23. 12. od 14 do 18 hodin (tři kněží). Na Štědrý den však již žádná příležitost ke sv. zpovědi nebude.

Z farní charity

Všichni farníci a čtenáři Tomáška!

Prožíváme měsíc listopad, ve kterém zvláště myslíme na naše zemřelé. Modlíme se za ně a také za všechny trpící a chudé. Děkujeme vám, že z vašich příspěvků do charitní pokladničky můžeme poslat alespoň malé částky potřebným v celém světě. Tentokrát jsme přispěli na tyto účely

LL – Likvidace lepry	4 000 Kč
Sdružení SOS dětských vesniček	4 000 Kč

Vánoční balíčky

I v tomto roce připravujeme vánoční nadílky pro naše bližní, kteří jsou staří, nemocní nebo osamocení. A opět počítáme i s vaší

pomocí a zapojením. Budeme vděční, když nám přispějete cukrovím i jinými sladkosti, ovocem a ořechy. Podrobnější informace poskytneme v dalším čísle Tomáška a v ohláškách v průběhu prosince. Pokud víte o někom, komu by balíček udělal radost, prosím, zanechte v zákristii kontakt na sebe a my se s vámi spojíme. Podmínkou je, aby obdarovaný s přijetím balíčku souhlasil a abyste mu ho doručili.

V závěru církevního roku se modleme, aby byl Kristus skutečně našim králem a my objevovali a šířili jeho království v tomto bolavém a zraněném světě.

Dobrovolníci farní charity

Pozvánka k adventnímu zastavení

Hle, panna počne
a porodí syna
a dá mu jméno
Emmanuel . . . (Iz 7,14)

Sestry a bratři,

blíží se advent, čas radostného čekání na příchod našeho Pána. Od nepaměti patří k době adventní i rozjímání nad dávnými proroctvími o příchodu Mesiáše, která nám ve světle Nového Zákona najednou dávají zcela nový smysl. Prorocké texty jsou často velmi těžké a máme potíž jim rozumět. Dobrý komentář nám ale může otevřít netušené obzory Božího slova . . .

V naší farnosti k tomu bude jedinečnou příležitostí přednáška sestry Gabriely Ivany Vlkové, přední české odbornice na prorocké knihy Starého Zákona, na téma: „Radostná zvěst knihy Izajáš“.

Přednáška se uskuteční
v kostele sv. Tomáše
v pondělí 7. 12. 2015
od 18:30 hodin

Tímto vás všechny zvu a těším se na naše společné adventní zastavení nad Písmem. Kdo už sestru Gabrielu slyšel přednášet, myslím, že potvrdí, že to jistě bude stát za to ☺.

S přáním pokoje

váš o. Jakub

Slovo nemocným

Radostné srdce hojí rány, kdežto ubitý duch vysušuje kosti.

Přísl 17,22

Většina nemocí je spojená s bolestí. Bolest má v lidském životě velký význam. Někdy je bolest velmi intenzivní a je varováním před velkým nebezpečím. Většinou vyžaduje vyhledání lékaře a jeho odborný zásah. Taková situace se vyskytuje často a je třeba na ni správně reagovat. Když je člověk postižen dlouhodobou nemocí, může to být spojeno s bolestí, která je trvalá anebo velmi častá. Je možné se jí bránit několika způsoby, třeba chirurgickým zásahem, pomocí léků anebo některých léčebných postupů. I tyto bolesti mohou být velmi silné a vyčerpávající.

Žádný člověk, který je v blízkosti nemocného neumí objektivně posoudit velikost a intenzitu bolesti, kterou nemocný prožívá a musí věřit tomu, co je mu sdělováno. A musí mít snahu pomáhat nemocnému co nejúčinněji jeho utrpení prožívat. Víme, že současná lékařská věda je proti minulým dobám na vysoké úrovni a umí kombinovat různé druhy léků tak, aby byly skutečně účinné. Existují také léky s dlouhodobou účinností, takže není nutné je často aplikovat. O množství a druhu léčiv rozhoduje lékař, který zná zdravotní stav nemocného a účinnost podaných léků. Je vhodné používat tyto přirozené prostředky ve shodě s doporučením lékaře a respektovat jeho pokyny.

Pro nemocného člověka je velmi cenným přínosem správný přístup lidí, kteří jsou v jeho blízkosti a na kterých je závislý. Nemocný vnímá jejich přístup k sobě i v mimosmyslové rovině. Je proto nutné, aby lidé kolem nemocného k němu měli správný vztah, aby jim na něm záleželo a aby byli naplnění důvěrou ve zlepšení jeho stavu. V žádném případě nesmí sami podléhat beznaději a vyslovovat ji. Mohou zdůraznit, že situace je těžká, ale že je naděje. Když lidé kolem nemocného ztratí naději, nemohou to dlouho tajit a zcela jistě se brzy prozradí. To pak má velmi negativní vliv na nemocného. Víme, že pevná naděje je dar, který člověk dostává od Boha a člověk ho sám získat nemůže. Musí proto o něj prosit už v době, kdy se mu daří dobře

a nic ho netrápí. Každý se musíme učit dívat na svět optimisticky a vidět kolem sebe důvody k radosti. Mohou to být maličkosti, ale pomohou nám překonat velké těžkosti v době, která je pro nás těžká. O radostné a optimistické smýšlení musí usilovat všichni lidé, kteří jsou kolem nemocných. Není to snadné, ale je to velmi prospěšné.

Každý člověk má v duši zakotvenu touhu, aby žil trvale a aby jeho život neskončil. Pro věřící je v těžkých chvílích zdrojem síly víra ve věčný život a přesvědčení, že všechno, co prožívá, má smysl a že se nic neztratí. Věří v tyto pravdy i v těžkých chvílích, kdy na něj doléhá úzkost. S Boží pomocí dobře prožije všechno.

O. J. Šik

VRBA

Jedna z mých tet byla vrba. Podobala se jí nejen svou rozzochatostí, ale hlavně tím, že za ní kdokoli a kdykoli mohl přijít si povykládat. A nemusel přitom ani šeptat. Měla i kouzelné jméno Františka, neboť narušila v rodině zaběhnutý řád – holka, kluk, holka, kluk (Marie, Josef, Ludmila, Václav, Anna, Jan, Anežka a teď se místo Františka narodila Františka). Ovšem nebyl problém jméno upraviti, a tak z ní byl brzy Ferenc, což jsme jí všichni záviděli. Mimochodem nedávno se mě redaktor jiného farního časopisu ptal, zda všichni, kdo píší do „Tomáška“ musí mít přezdívku ☺. (Vím, že sojka má sice pěkné modré pírko, ale jinak jsme si k nerozeznání podobny: velký, hloupý tvor vydávající odporné skřeky.)

Na oslavě švagrových narozenin – otec Jiří *Nibowaka* Veselý ☺ jsem se setkala s kamarádkou, kterou jsem léta neviděla a ona ani nevěděla, že se na nás teta usmívá obklopena krušpánkem a vonícím listím. Já zas nevěděla, že zmíněná kamarádka má za sebou devět operací maligních nádorů objevujících se s ohavnou pravidelností na různých místech. Na narozeninovém setkání jsme se domluvily, že spolu půjdeme za Fandou, aby věděla, kam si chodit postěžovat. Mezitím se však u její sestry (hajné v dálných lesích) objevil stejný druh onemocnění, a tak – i když je její sestra „žabařka“ a má za sebou operace teprve dvě, kamarádka měla o „zábavu“ postaráno.

O prázdninách jsme si tedy jen mailovaly a na hřbitov jsme se vypravily až začátkem listopadu a měly jsme si co povídat. Jako vrby jsme se sice tetě rozhodně vyrovnat nemohly, ale myslím, že to bylo nám oběma i našemu přátelství ku prospěchu. Když jsme se na zastávce tramvaje

loučily, podává mi najednou sáček s dvěma tvarohovými šátečky se slovy: „Moc ti děkuji za čas, který jsi mi věnovala.“ V té chvíli jsem byla ráda, že mám brýle, protože ty se prostě občas orosí.

Blíží se advent. Rozhlédněme se tedy, zda v naší blízkosti není někdo, kdo by nám dal výborné tvarohové buchtičky. A nebo by třeba řekl jen: Dík. Anebo by třeba řekl jen: Ahoj. Anebo by třeba neřekl nic.

A právě tak to může být jen dopis, který udělá radost a připomene nám, že každý tu máme své místo. I když se třeba budíme bolestí a voláme: „Pane, proč tady ještě jsem?“

Marie Sojka Veselá

Kola 250

Dokončení z minulého čísla

Den třetí

Opět kýčovité azuro, po mráčku ani vidu ani slechu, zvěsti o dešti byly nemístné žerty rosničkářů. Vyrazili jsme směr sever, průměr jsme měli dobrý – kolem 35 km/hod. No, a tak jsme dorazili na místo, které bylo jistým způsobem nejednoduché, dříve, než jsme ve zbytku spánku očekávali. I stalo se, že jsme z mladické nerozvážnosti zvolili jiný směr jízdy, abychom se po dvou hodinách dostali na to samé místo.

Již jsme se dokonale probrali, a tedy neudělali jsme druhou chybu a úspěšně překonali po mostě Dunaj, neboť zajet do Kremže nebo Tullnu se nám opravdu nechtělo. Nenápadný výškový profil z přípravného setkání se pak ukázal jako žárlivé malé dítě žádající si pozornost. Několik zajímavých převýšení nám to připomenulo.

Ale co bylo důležité, Hollabrunn byl na obzoru a okolní rozpálená sklizená pole také. Změna trasy, přes klidnější komunikaci a vyhnutí se našim českým spoluobčanům v automobilech bylo prozíravé. Je fakt, že teplota a únava třetí den byly lehce znatelné, ale vůle dojet bez potupně naloženého kola na doprovodném autě byla silnější! Jsme chlapi, ne? Nějakých 45 °C nás nemůže dostat.

A konečně Laa an der Thaya. Vodní chlazení, pauzička a kalkul dojezdu do Brna (Bílovic nad Svitavou). Vyrazili jsme, na chvilku se i nebe zatáhlo mraky, kolo se úměrně poklesu teploty rozjelo rychleji, ale u Hustopečí nějak mráčky byly pryč, a ejhle 48,8 °C. Voda na zádech mohla mít něco nad 50 °C, udělá to takový krásný dávivý efekt a nevíte, jestli se má člověk vyzvracet nebo dále dýchat a šlapat, ale pudy jsou silnější, a tak se buší dál do pedálů. Bylo ale nutné zvýšit vodní chlazení, a tak co 3 – 5 km vodička na cokoliv na těle, ale měl jsem dojem, že to je jiná tekutina, okamžitě se odpařila. No, ale nějak jsme doputovali do Pohořelic a to se dá už přece ujít i pěšky s kolem na zádech, kdyby na to přišlo. Nemuselo, jeli jsme dále, dokonce se cestou na nebi pod Brnem ukázaly mráčky a možná i tři kapky spadly, IKEA 18:30, klasik by řekl „Jižní pól byl dobyt!“, ale tam bylo trochu chladněji. Takže asi bychom mohli říci, že 621,79 km se dalo ujet za 29:05 hodin bez závodních ambicí, pěkně na pohodu, žádný stres, s nastoupanými 9 680 m a spoustou hlubokých duchovních zážitků. Doporučuji všem mladším kolegům, aby to po padesátce zkusili, podělíme se o společné zážitky, je to pouť hodná mužů, a nevyjímaje i žen!

Pavel Fiala

Povídka

„Tak na sobotní výpravu si každý přibalte kilo soli, té nejobyčejnější,“ povídá Balú a Dan mu hned skáče do řeči: „Jo, a ty doneseš cukr krupici a budem přebírat, že? No to mě zabije!“ A hroutí se k zemi s umem herce národního divadla. „Geniální nápad,“ směje se Balú, „takový typicky Danielův. Ale kdybychom náhodou přišli o tohoto vzácného člena oddílu, vemte taky každý jednu větší hřbitovní svíčku, takovou tu s poklopem.“ „Ale hrob mu nekopu,“ chechtá se Jakub, „koukněte, jak je dlouhej!“ „Tak dost legrace. Sraz je v devět před hlavním vchodem na Ústřední hřbitov. Jo, a taky doma šlohněte nějaké pracovní rukavice. Podíváme se, jestli některý z hrobů nepotřebuje upravit.“ „Vždyť byly nedávno Dušičky,“ vyskočí ze země dosud pokojně ležící Dan, „všichni to budou mít načančaný!“ „Myslíš? Uvidíme.“ Daniel se zas hroutí k zemi, ale tentokrát se schoulí do klubíčka: „Mně stačí úplně malinký hrobeček.“ Ostatní kluci na něj skočí a Balú vidí, že je čas schůzku ukončit.

Jakub s Danem právě vypleli svůj první hrob, zarostlý až hrůza a rovnoměrně prosolují. „Hoši, vy jste tak hodní,“ ozve se za nimi slabý hlas. Stojí tam stará paní s jednou francouzskou holí. „Teď to tady má

Slávek krásné. To je můj manžel, víte? Děti jsme neměli, ale měli jsme se moc rádi.“ Stará paní má v očích slzy. „A já teď ještě podepsala jakousi smlouvu a půlka důchodu jde na splátky a já vůbec nevím čeho. Nemůžu zaplatit, aby se Slávečkovi někdo o hrob staral. Ale teď to tu má krásné,“ opakuje babička a třesoucí se rukou vytahuje svíčku, tu úplně malou, obyčejnou. Dan si všiml, že Balú nenápadně z jednoho z nejhezčích krytů vyklopil svíčku a strčil ji do kapsy. „Mám tu jeden svícínek navíc, nechtěla byste dát svíčku do něj?“ „Ale to nemůžu přijmout!“ „Však já to taky nedávám Vám, ale Vašemu Slávkovi.“ „Tak to ano, to ano, on si to zaslouží,“ pokyvuje stará paní hlavou. Balú ještě koukne na hrob. Kluci odvedli dobrou práci, ale písku už je tu pomálu, prosvítá hlína. „Skočte pro kolečko písku,“ podává Danielovi peněženku. Sám si sedá se stařenkou na lavičku. „Povězte mi prosím, copak jste to podepsala? Máte pořád tu smlouvu?“ Kuba s Danem se cestou třikrát pohádali, kdo kolečko poveze, ale nakonec bez újmy na zdraví dorazili. Písek byl ještě pomocí prstů uhrabán do zajímavých obrazců, ale vypadá to kupodivu velmi pěkně. Vždycky jsem věděl, že tihle kluci jsou výtvarně nadaní, bleskne Balúovi hlavou. Už hodnou chvíli poslouchá stařenku, co všechno krásného se Slávečkem zažila. Pak se ještě všichni společně pomodlí a staré paní už zas tečou slzy. A pak že víra je jen pro staré, myslí si.

„Já teď doprovodím paní Elišku domů a podívám se na tu smlouvu, jestli by se s tím nedalo něco dělat,“ povídá Balú. „Můžete už taky skončit nebo se ještě porozhlédnout.“ Kuba s Danem na sebe kouknou. „My se ještě porozhlédnem,“ Daniel přikládá ruku k čelu alias Vinnetou a točí se několikrát kolem své osy. „OK, peněžku mi vrátíte v neděli,“ Balú málokdy chválí, jen se mu trochu změní hlas, když má radost. A teď to bylo dost poznat.

Vedoucí podpírá stařenku, která mu vysvětluje, jak je těžké se zase rozchodit, když delší dobu seděla. „A vraťte kolečka,“ otočí se ještě Balú. „Jasan,“ ozve se Danův hlas a zašeptá Kubovi: „Naskoč si!“ Kosmickou rychlostí profrčí kolem pomalu kráčející dvojice a Balú jen doufá, že stařenka je natolik zabrána do vzpomínek, že si ničeho nevšimla. O Slávečkovi už toho ví student prvního ročníku práv spoustu, tvář rozzářená úsměvem ukázala, jak je paní Eliška krásná. Na smlouvu si holt musí počkat. Ach jo, bleskne mu hlavou, klidně mě vezme domů. Musím jí zdůraznit, ať nikomu cizímu neotvírá.

Balú, trpělivě a se zájmem naslouchající vzpomínkám, si už cizí nepřipadá.

Marie Sojka Veselá

Z prázdninového tábora ministrantů

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

MIKULÁŠ. *Které z dílků obrázku jsou odlišné; najdi je?*

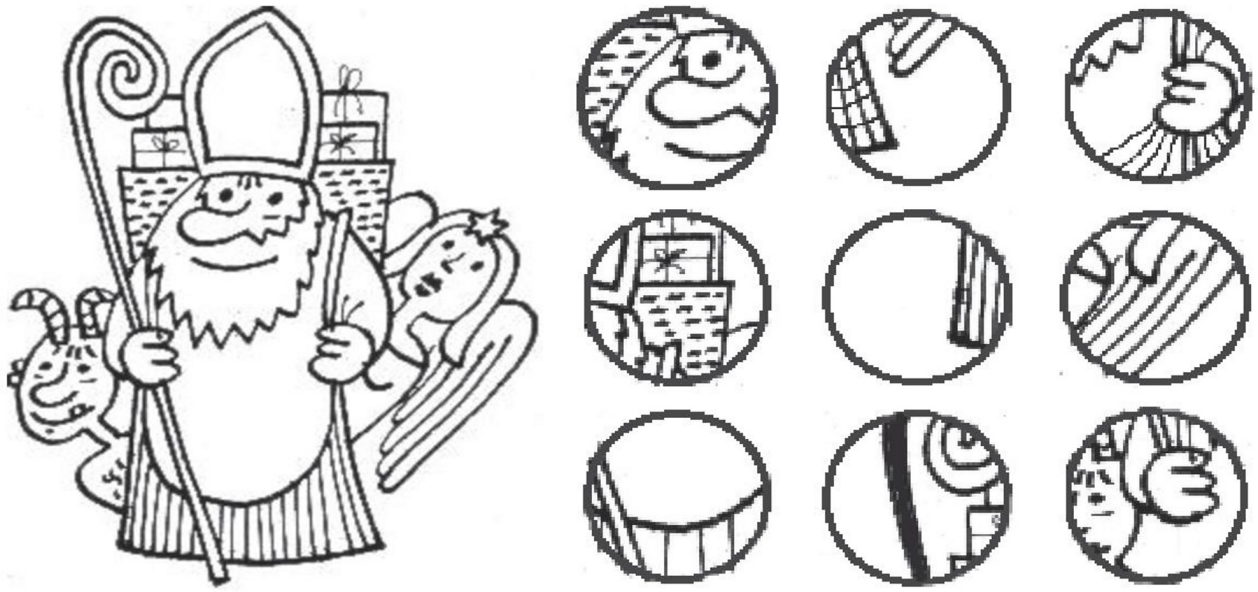

PRO STARŠÍ

KŘÍŽOVKA. __ __ __ __ __ __ __ __ __ __ __ __ __ *byl biskup v Myře v Lykii. Už za svého života byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul štědrostí k potřebným, jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespravedlivě obviněných.*

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
■			■		■		■		■		
		■						■		■	
	■					■					
				■							■

1.) dřevěné barely; **2.)** pyšní ptáci; **3.)** kontrabas; **4.)** křeslo krále; **5.)** opak *sudý*; **6.)** zbraně rytířů; **7.)** bratr Ábela; **8.)** domácí zvíře, které dává mléko; **9.)** vybavení lukostřelců; **10.)** roční období; **11.)** maminka; **12.)** mužské jméno (13.4.)

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, **č. účtu**: 4200061594/6800, Internet: **http://www.svtomas.net/**
P. Jan Mráz – farář, **redakce:** M. Veselá, M. Keprtová, V. Keprt. Schránka pro el. příspěvky: **redakce@svtomas.net**, ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Nevyžádané příspěvky nevracíme. **NEPRODEJNÉ**. Uzávěrka příštího čísla **13. prosince 2015**.